

[Ministeren for Grønland.]

selvsagt stadig været under overvejelse, ikke mindst i forbindelse med den tilbagevendende diskussion om de grønlandske lønproblemer.

Vi har i ministeriet omkring årsskiftet og siden hen drøftet det betimelige i at fortsætte arbejdet i en noget ændret form og med et nyt kommissorium, hvad det ærede medlem vel næppe er ukendt med, netop på baggrund af diskussionen om de grønlandske lønproblemer. Her deler jeg i øvrigt det ærede medlems opfattelse af, at løn- og skatteproblemet må ses i sammenhæng. Det er derfor naturligt, at vi er opmærksom på spørgsmålet.

Det ærede medlem er dog også bekendt med, at betænkningen fra Grønlandsudvalget af 1960 jo i øjeblikket har pålagt os store opgaver i ministeriet, opgaver, som jeg skønner er nok så presserende, ikke mindst på baggrund af betænkningens bemærkninger om skattespørgsmålets foreløbige afgørelse, men naturligvis kan vi beslutte, at arbejdet i skatteudvalget skal genoptages. Skal det genoptages meget hurtigt, må jeg dog forudsætte, at der opnås et snævert samarbejde med og bistand fra de danske skattemyndigheder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Morten Lange* til undervisningsministeren:

„Har ministeren oplysninger om overhåndtagende letsindig anvendelse af de udbetalte understøttelser fra ungdommens uddannelsesfond?“

Morten Lange: Min hensigt med dette spørgsmål er at bede om den højtærede ministers bistand til at slå falske rygter ned, noget, der efter min opfattelse, specielt hvad angår ungdommens uddannelsesfond, måske nok kan være særlig på sin plads.

Jeg er rundt omkring i landet, når jeg har talt om ungdommens uddannelsesfond, ret hyppigt stødt på et rygte om, at disse midler i væsentlig grad bliver anvendt til indkøb af scootere eller andre transportmidler, et rygte, som også har været nævnt her i folketinget, men som naturligvis ikke på nogen måde kan siges at være typisk for de studerendes anvendelse af de midler, man

giver dem. Ikke desto mindre har det vist sig, at det er svært at få has på den slags rygter.

Jeg har derfor med betydelig bekymring i dagspressen set, at et æret medlem af dette ting, hr. Otto Mørch, har fremsat nogle udtalelser gående ud på, at de studerende anvender midlerne fra ungdommens uddannelsesfond på en sådan måde, at det ville være rigtigst ikke at foretage kontant udbetaling, men derimod udbetaling i form af kuponer og mærker, som de studerende kunne anvende til indkøb af middagsmad o. lign. Jeg anser den slags rygter for at være overordentlig skadelige; jeg anser dem for at være fuldstændig urimelige. Jeg spiser selv daglig min frokost på en studenterkantine, og jeg har aldrig konstateret misbrug. Jeg har kontakt med så mange andre, der også har deres gang blandt studenter. Vi har ingen klager af den art. Jeg er ikke i tvivl om, at der naturligvis fra tid til anden kan forekomme festdage, også blandt studenter, men jeg synes, det er i den grad skadeligt og meningsløst, at det skal føre til en rygtedannelse landet over.

Det er det, der har foranlediget mig til at bede den højtærede undervisningsminister om at oplyse for os, om ministeren har modtaget indberetning om, at misbrug af midlerne fra ungdommens uddannelsesfond skulle være så hyppige, at der er grund til at overveje andre former for fordeling.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Forretningsordenen hindrer, når denne sag rejses som spørgsmål, at det medlem, som det ærede medlem hr. Morten Lange giver udtryk for at citere, nemlig det ærede medlem hr. Otto Mørch, kan deltage i debatten. Derfor bør jeg nok sige, at når det ærede medlem hr. Morten Lange generaliserede og sagde, at de studerende anvendte midlerne fra ungdommens uddannelsesfond på den nævnte måde, altså generaliserede med hensyn til begge stykker, er det ikke stemmende med, hvad det ærede medlem hr. Otto Mørch har sagt. Jeg står her med en artikel fra Demokraten, hvor det ærede medlem har sagt „formentlig kun en mindre del“, og det passer nogenlunde godt til det, det ærede medlem hr.